

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/138/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616201267
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8616201267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobcu P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX S. XX, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, 1 boulevard Haussmann, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o primerané finančné zadostučinenie v sume 557,05 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 19.05.2017 č.k. 5C 45/2016 - 31 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 557,05 Eur od 11.10.2016 do zaplatenia, výroku o trovách konania a súdnom poplatku.

Zrušuje rozsudok vo výroku o úroku z omeškania, trovách konania a súdnom poplatku a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 557,05 Eura s 8 % úrokom z omeškania ročne od 11.10.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 33 Eur na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 557,05 Eur s prísl.

3. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/196/2014 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. V konaní bol úspešný. Rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/196/2014-138 zo dňa 14.1.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2016. Terajší žalovaný si voči nemu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/196/2014 uplatnil zaplatenie sumy 769,51 Eur s prísl. Okresný súd Svidník žalobe vyhovel v sume 212,46 Eur. Vo zvyšku, teda o sumu 557,05 Eur súd žalobu zamietol. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z vyššie citovaného rozsudku a poukázal na jeho odôvodnenie, ako na súčasť jeho skutkového tvrdenia. Okresný súd Svidník v odôvodnení rozsudku konštatoval, že: „predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov

a iných poplatkov, preto sa uvedený úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úroky predstavujú dôležitý údaj pre spotrebiteľa, aby sa vedel zorientovať pri posudzovaní ceny úveru, pričom zákonnú požiadavku uvedenia sumy, počtu a termínu splátok úrokov a poplatkov nespĺňa matematická možnosť ich výpočtu z celkovej splátky, ale musia byť v zmluve výslovne uvedené.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z.: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“. Dodávateľ zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči žalobcovi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, nedodrжал zákon a chcel sa na jeho úkor nezákonne obohatiť o sumu 557,05 eura, preto od neho požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu, ale aj relutárnu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Jeho výška závisí od miery porušenia povinnosti veriteľom. Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia by mal súd prihliadnuť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobca znášal stav právnej neistoty a že mu hrozila finančná strata v sume 557,05 eura s prísl. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď od neho, ako spotrebiteľa požadoval plnenie, na ktoré nemal nárok. Žalobca požaduje finančné zadosťučinenie v sume 557,05 eura, to je v takej výške, v akej sa obchodník chcel na jeho úkor obohatiť. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že spotrebiteľ, teda žalobca tohto konania vystupoval v pôvodnom konaní ako žalovaný a neuplatňoval si porušenie žiadneho práva. Zároveň poukázal na názor NS SR v právnej veci sp. zn. 6Obo/94/2007, ktorý konštatoval, že primerané zadosťučinenie je náhradou za spôsobenú ujmu. Poskytnutie ochrany peňažnou formou prichádza do úvahy najmä v prípade, ak ujma svojou povahou nemajetková bude mať negatívne majetkové dopady, najčastejšie v podobe straty klientely, ktoré ani formou zadosťučinením nebude môcť vrátiť. Zadosťučinenie poskytnuté v peniazoch je dôvodné tam, kde zásah do nemateriálnej sféry môže mať dôsledky taktiež v jeho majetkovej sfére. Poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna ujma, ktorá by mala negatívne majetkové dopady, keďže podľa rozhodnutia Okresného súdu Svidník, na základe ktorého žalobca považuje primerané zadosťučinenie, bol žalobca zaviazaný žalovanému uhradiť sumu 212,46 eura, ktorá nikdy žalobcovi nevznikla v konaní žalovaného ujma, ktorá by mala negatívne majetkové dopady. Taktiež uviedol, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu jednoznačne nedefinoval, ktoré zákonné ustanovenia podľa jeho názoru žalovaný svojím konaním porušil. Nakoľko žalobca nešpecifikoval akým spôsobom žalovaný zneužil svoje postavenie, neoznačil pochybenie žalovaného v jeho odbornej starostlivosti, ktorej podstata je definovaná v § 2 písm. u) Zákona o ochrane spotrebiteľa a nakoľko žalobca opiera svoj nárok o subjektívnu domnienku, že žalovaný sa chce na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, mal za to, že pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení, resp. spôsobenej ujme nie je možné rozhodovať na základe subjektívnych pocitov žalobcu, ktorý tvrdí, že žalovaný zneužil svoje postavenie a že sa chcel na jeho úkor nezákonne obohatiť, čím spôsobil žalobcovi ujmu.

5. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 7C/196/2014-138 zo dňa 14.1.2016.

6. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/196/2014 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. V konaní bol úspešný. Rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/196/2014-138 zo dňa 14.1.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2016. Terajší žalovaný si voči nemu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/196/2014 uplatnil zaplatenie sumy 769,51 Eur s prísl. Okresný súd Svidník žalobe vyhovel v sume 212,46 Eur. Vo zvyšku, teda o sumu 557,05 Eur súd žalobu zamietol. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z vyššie citovaného rozsudku a poukázal na jeho odôvodnenie, ako na súčasť jeho skutkového tvrdenia. Okresný súd Svidník v odôvodnení rozsudku konštatoval, že: „predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa uvedený úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úroky predstavujú dôležitý údaj pre spotrebiteľa, aby sa vedel zorientovať pri posudzovaní ceny úveru, pričom zákonnú požiadavku uvedenia sumy, počtu a termínu splátok úrokov a poplatkov nespĺňa matematická možnosť ich výpočtu z celkovej splátky, ale musia byť v zmluve výslovne uvedené.“

8. Je zrejmé, že žalovaný ako dodávateľ zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči žalobcovi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, nedodrжал zákon a chcel sa na jeho úkor nezákonne obohatiť o sumu 557,05 Eur (769,51 Eur - 212,46 Eur), a preto žalobca od neho požaduje primerané finančné zadosťučinenie. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu, ale aj relutárnu

funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Jeho výška závisí od miery porušenia povinnosti veriteľom. Pri posudzovaní primeraného finančného zadostučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobca znášal stav právnej neistoty a že mu hrozila finančná strata v sume 557,05 Eur s prísl. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď od neho, ako spotrebiteľa požadoval plnenie, na ktoré nemal nárok. Žalobca požaduje finančné zadostučinenie v sume 557,05 Eur, to je v takej výške, v akej sa obchodník chcel na jeho úkor obohatiť. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil. Z uvedených dôvodov, súd čo sa týka istiny, žalobe vyhovel.

9. Čo sa týka námietok žalovaného, je potrebné uviesť, že nie je dôležité to, či si žalobca ako spotrebiteľ uplatnil porušenie spotrebiteľského práva v pôvodnom konaní, či už v rámci procesného útoku alebo procesnej obrany. Je potrebné poukázať na to, že jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadostučinenie je podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní bez ohľadu na to, aké právo bolo porušené a rovnaké právo o ochrane spotrebiteľa pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie nevyžaduje vznik ujmy.

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Žalovanému bola doručená žaloba dňa 10.10.2016. Žalovaný sa nasledujúcim dňom, teda 11.10.2016 dostal do omeškania (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalovaný svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatil, a preto je od 11.10.2016 v omeškani. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

13. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne.

14. Podľa názoru odvolateľa, súd vychádzal pri určovaní úroku z omeškania z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutie v tejto časti považuje za nezákonné.

15. Žalobca nespĺňa podmienky uplatnenia nároku na vydanie primeraného finančného zadostučinenia, keďže žalovaný má za to, že pokiaľ neexistuje rozhodnutie súdu, ktoré by vo výroku uvádzalo porušenie povinnosti žalovaného, nie je ani možné odvodzovať od neexistujúceho rozhodnutia právo na priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobca tak nemá legálny podklad na priznanie práva na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia.

16. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia uplatneného v žalobe a priznaného súdom prvej inštancie, s touto nesúhlasí, keďže podľa názoru žalovaného primerané finančné zadostučinenie by malo vychádzať z ujmy, ktorú žalobca utrpel a z časového obdobia, počas ktorého musel tento stav znášať. Spôsob výpočtu uvedený v žalobe a rozhodnutí súdu prvej inštancie (primeraným finančným zadostučinením je suma, o akú sa chcel žalovaný na úkor žalobcu obohatiť) popiera samotný účel tohto právneho inštitútu.

17. Odvolací súd v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného s výnimkou odvolania proti úroku z omeškania nie je dôvodné. V časti úroku z omeškania je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

18. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

19. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil.

20. Odvolateľ má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je

chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej Národnej rady č. 372/1992 Z.z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

23. Nemožno sa preto stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že primerané finančné zadosťučinenie by malo vychádzať z ujmy, ktorú žalobca utrpel a z časového obdobia, počas ktorého musel žalobca tento stav znášať.

24. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie a preventívne účinky pred diskrimináciou.

25. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie je zrejmé, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C 196/2014 bol žalobca ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. V konaní bol úspešný. Terajší žalovaný si voči nemu v konaní uplatnil zaplatenie sumy 769,51 Eur s prísl. Okresný súd Svidník žalobe vyhovel v sume 212,46 Eur. Vo zvyšku, teda o sumu 557,05 Eur súd žalobu zamietol. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z vyššie citovaného rozsudku. Okresný súd Svidník v odôvodnení rozsudku konštatoval, že: „predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto sa uvedený úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Úroky predstavujú dôležitý údaj pre spotrebiteľa, aby sa vedel zorientovať pri posudzovaní ceny úveru, pričom zákonnú požiadavku uvedenia sumy, počtu a termínu splátok, úrokov a poplatkov nespĺňa matematická možnosť ich výpočtu z celkovej splátky, ale musia byť v zmluve výslovne uvedené.“

26. Odvolací súd poukazuje na to, že právny predchodca žalobcu ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov, musel poznať zákonnú úpravu poskytovania úverov a všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje. Napriek tomu zákonné ustanovenia nedodržiaval, ani ním vopred pripravená formulárová zmluva neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobca ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohol. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, z uvedeného vyplýva splnenie predpokladu na primerané finančné zadosťučinenie pri uplatnenom porušení práva alebo povinnosti ustanovenej nielen samotným zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ale aj osobitnými predpismi.

27. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V konaní na Okresnom súde Svidník sp. zn. 7C 196/2014 sa žalobca proti uplatnenému nároku aktívne bránil.

28. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 557,05

Eur, ktorej zaplata sa právny predchodca žalovaného bezdôvodne domáhal v konaní Okresného súdu Svidník č.k. 7C 196/2014. Zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu, pričom má odradzujúci účinok na dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

29. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 8 %-ný úrok z omeškania ročne zo sumy 557,05 Eur od 11.10.2016 do zaplata a súvisiaceho výroku o trovách konania a súdnom poplatku potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

30. Odvolateľovi však treba prisvedčiť v tom smere, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa úroku z omeškania je nezákonné.

31. Súd prvej inštancie síce aplikoval správny právny predpis stanovujúci čas plenia (§ 563 Občianskeho zákonníka), v odôvodnení rozhodnutia ho však ničím nezdôvodnil, z akých dôvodov má žalovaný ako dlžník plniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plenie veriteľ (žalobca) požiadal.

32. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom má súd určiť dobu plenia a až uplynutím takto určenej lehoty plenia sa dlžník dostáva do omeškania.

33. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 C.s.p. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

34. Štruktúra odôvodnenia rozsudku, jeho priamej spojitosti so základným právom má súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

35. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

36. Keďže správne nevyhodnotenie právne významných skutočností vo vzťahu k úroku z omeškania je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil rozsudok vo výroku o úroku z omeškania, trovách konania a súdnom poplatku a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

37. V ňom bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne sa zaoberať všetkými právne významnými skutočnosťami týkajúcimi sa úroku z omeškania a vo veci opätovne rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p.

38. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2), v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

39. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).